

แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบล

ให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม

Guidelines for Developing Social Welfare Management of Sub-district Administrative Organizations for Elderly in Nakhornpathom Province

พิมพงา เพ็งนาเรนทร์

Pimpanga Phengnaren

อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
Lecturer of the Bachelor of Public Administration Program Faculty of Humanities and Social Sciences,
Thonburi Rajabhat University
E-mail: pimpanga_poo@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการจัดสวัสดิการสังคม 2) ศึกษาปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุนที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคม 3) พัฒนาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคม 4) เพื่อประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการนำไปใช้ประโยชน์ ระเบียบวิธีวิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่จำนวน 279 คน เพื่อประเมินประสิทธิภาพและปัจจัยจูงใจ ปัจจัยค้ำจุนรวมถึงนำมาพัฒนาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมและเก็บข้อมูลจากผู้สูงอายุจำนวน 279 คน เพื่อประเมินแนวทางด้านการนำไปใช้ประโยชน์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบแบบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ของปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุน โดยใช้โมเดลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis Model) โดยวิธีแบบขั้นตอน (Stepwise) ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางส่วนปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุนมีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคมในด้าน 1) สุขภาพและการรักษาพยาบาล 2) รายได้ 3) ที่พักอาศัย 4) นันทนาการ 5) ความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง 6) มาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน การพัฒนาแนวทางผู้วิจัยนำผลการวิจัยจากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 มาพัฒนาเป็นแนวทาง ส่วนผลการประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมตามความคิดเห็นของผู้สูงอายุด้านการนำไปใช้ประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: แนวทางการพัฒนา สวัสดิการสังคม ผู้สูงอายุ

Abstract

This research aimed to 1) study the level of social welfare management 2) study the motivational and maintenance factors on social welfare management 3) develop guidelines for enhancing effectiveness of social welfare management and 4) assess the guidelines for enhancing effectiveness on implementation aspect. This research was a quantitative research. Questionnaires were used to collect data from 279 officers to assess the effectiveness of motivational and maintenance factors and 279 elderly to assess the implementation. Exploratory factor analysis (EFA) was employed to analyze motivational and maintenance factors using stepwise multiple regression analysis model. It was found that the overall effectiveness of social welfare management was at an average level. Both motivational and maintenance factors had influences on 1) health and medical care 2) income 3) housing 4) recreation 5) social, family, caretaker, and safeguarding security. 6) service standard and support networks. The results found from objective 1 and 2 were developed to be guidelines for enhancing

effectiveness. The social welfare management on implementation according to elderly's opinions was at a high level.

Keywords: Guidelines for Developing, Social Welfare, Elderly

บทนำ

สวัสดิการสังคม(Social Welfare) หมายถึง ระบบการจัดบริการทางสังคม ซึ่งเกี่ยวกับการป้องกัน การแก้ไขปัญหาการ พัฒนาและการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคมเพื่อตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเอง ได้อย่างทั่วถึง เหมาะสม เป็นธรรม และให้เป็นไปตามมาตรฐาน ทั้งทางด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การทำงาน และการมีรายได้ นันทนาการ กระบวนการยุติธรรม และบริการทางสังคมทั่วไป โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิที่ประชาชน จะต้องได้รับ และการมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมทุกระดับ (พ.ร.บ.ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550) ซึ่งในกฎหมายฉบับนี้เริ่มทำให้ประชาชนได้รู้จัก ระบบสวัสดิการสังคมดีขึ้นโดยมีการกำหนดความหมายของคำว่า “สวัสดิการสังคม” กำหนดแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมและ องค์กรเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมส่วนรูปแบบของสวัสดิการของรัฐที่มีอยู่คือ 1) เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นการจ่ายเงินแบบให้ เปล่าตามมติของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2554 โดยให้กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (สอ.) จ่ายเบี้ยยังชีพแบบ ขึ้นบันไดให้กับผู้สูงอายุ 2) กองทุนดูแลผู้สูงอายุที่ขาดที่พึ่งโดยสำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุเป็นการให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุ 3) การได้รับคำปรึกษาในทางคดี การช่วยเหลือจากการทารุณกรรมและถูกทอดทิ้ง โดยกระทรวงยุติธรรมให้คำแนะนำปรึกษาที่ เกี่ยวข้องในทางคดีสำหรับผู้สูงอายุ 4) การยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ โดยกระทรวงคมนาคมและกระทรวงทรัพยากร ธรรมชาติฯ ให้ผู้สูงอายุเข้าชมฟรี 5) การช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะตามความเหมาะสม โดยกระทรวงคมนาคมให้ความ ช่วยเหลือผู้สูงอายุโดยรถไฟ / รถไฟฟ้า/ รถบขส. / ขสมก. ลดค่าโดยสารครึ่งราคาและการบินไทยลดค่าโดยสารภายในประเทศ ร้อยละ 15

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะได้มีการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุในหลายรูปแบบแต่ในขณะเดียวกันก็ยังพบปัญหาและ อุปสรรคในการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุไทยดังนี้ (นาริรัตน์ จิตรมนตรี และสาวิตรี ทยานศิลป์, 2552) 1) ขาดการบูรณา การและขาดความต่อเนื่องของงานสวัสดิการผู้สูงอายุ 2) ขาดการนำนโยบายสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง 3) ขาดแคลนทั้งงบประมาณ และบุคลากร 4) สวัสดิการสังคมที่รัฐจัดให้กับผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้สูงอายุ 5) แนวคิดในการบริการเชิง สงเคราะห์ระดับรายบุคคลไม่สามารถสร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้สูงอายุให้สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน 6) ผู้สูงอายุขาดการ รับรู้และความเข้าใจในสิทธิของผู้สูงอายุตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุพ.ศ. 2546 7) การจัดบริการที่ภาคประชาชนไม่มีส่วนร่วมทำ ให้ไม่ได้รับความร่วมมือ

การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุเป็นภารกิจหน้าที่หนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการสาธารณะเพื่อประชาชน ซึ่งได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กล่าวคือพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา16(10) กำหนดให้เทศบาล เมืองพัทยาและองค์การบริหารส่วนตำบล ให้การสังคมสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส ซึ่งเป็นภารกิจกล่าวถึงการสงเคราะห์และพัฒนา คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุโดยรวมไว้กับกลุ่มผู้ด้อยโอกาสอื่นๆ ส่วนองค์การบริหารส่วนจังหวัด กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดให้มี อำนาจหน้าที่ในการสังคมสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่นเดียวกับเทศบาลเมืองพัทยาและองค์การบริหารส่วนตำบล โดย ปรากฏอยู่ในมาตรา17(27) นอกจากนี้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา67(6) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดังกล่าวเช่นเดียวกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้สูงอายุเป็นกลุ่มผู้ด้อยโอกาสกลุ่มหนึ่งที่ต้อง ได้รับการสงเคราะห์และได้รับการพัฒนาและจากภารกิจที่รับกรถ่ายโอนมาย่อมส่งผลให้ออบต.มีภารกิจเพิ่มมากขึ้นและภารกิจหนึ่ง ที่ควรให้ความสำคัญ คือ งานสวัสดิการสังคมที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้สูงอายุที่มีแนวโน้มของจำนวนเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งตามโครงสร้างของ

ประชากรในอีก 10-20 ปีข้างหน้า ประเทศไทยจะมีประชากรกลุ่มนี้ไม่น้อยกว่า 11 ล้านคน จนอาจเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ การจัดสวัสดิการสังคมและมาตรการในการรองรับและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุได้อย่างเหมาะสมทั้งในด้านความรู้ การจัดการทรัพยากรและบริการทางสังคมรวมทั้งการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับจำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มมากขึ้นในอนาคตขอ งอบต. ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุใน จังหวัดนครปฐม ที่มีจำนวนอบต.ทั้งหมด 93 แห่งดูแลผู้สูงอายุที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบถึง 132,500 คน (กรมการปกครองส่วน ท้องถิ่น, 2563) คิดเป็นร้อยละ 14.86 ของจำนวนประชากรในจังหวัดประกอบกับจังหวัดนครปฐมได้มีการจัดทำแผนผู้สูงอายุของ จังหวัดนครปฐม (พ.ศ. 2558-2564) แผนฉบับนี้เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ชี้ทิศทางการดำเนินงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ ของจังหวัดนครปฐมในอนาคตที่จะส่งผลให้ผู้สูงอายุได้รับการคุ้มครองสิทธิการเข้าถึงระบบการคุ้มครองทางสังคมที่มีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึงเสมอภาคและเป็นธรรมโดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เป็นหลักซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้จะสามารถ นำไปใช้เป็นแนวทางการจัดสวัสดิการด้านต่างๆ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้สูงอายุและพัฒนารูปแบบการจัดสวัสดิการให้มีความเหมาะสมในสังคมที่เปลี่ยนแปลงและที่สำคัญเพื่อให้เหมาะสมกับผู้สูงอายุของอบต.ในจังหวัดนครปฐม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยจุดใจและปัจจัยค้ำจุนของเจ้าหน้าที่ที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม
3. เพื่อพัฒนาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัด นครปฐม
4. เพื่อประเมินการนำไปใช้ประโยชน์ของแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วน ตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การ บริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุและปัจจัยจุดใจและปัจจัยค้ำจุนของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมให้ผู้สูงอายุรวมถึงการ นำมาพัฒนาแนวทางและนำไปให้ผู้สูงอายุประเมินการนำไปใช้ประโยชน์ของแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม

วิธีการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสวัสดิการสังคม

พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดการสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 ได้ให้ความหมายคำว่า “สวัสดิการสังคม” หมายถึง เป็น ระบบการจัดบริการทางสังคมซึ่งเกี่ยวกับการป้องกัน การแก้ไขปัญหา การพัฒนา และการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม และ ตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึง

วันทนี วาสิกาสิน และคณะ (2554, หน้า 2) ได้ให้ความหมายคำว่า “สวัสดิการสังคม” หมายถึง การดูแลชีวิตความ เป็นอยู่ของประชาชนนับตั้งแต่ด้านสาธารณสุข การศึกษา เศรษฐกิจ ซึ่งเห็นว่าสวัสดิการสังคมเป็นเรื่องของทุกคนในสังคม เพราะ สวัสดิการสังคมมีความหมายถึงการที่ทุกคนต้องอยู่ดีกินดี ดังนั้น ทุกคนจะต้องได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานตาม สิทธิ และเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องจัดบริการต่างๆ ไว้ให้

แนวทางการจัดทำมาตรฐานการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

1. มาตรฐานด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล
2. มาตรฐานด้านรายได้
3. มาตรฐานด้านที่พักอาศัย
4. มาตรฐานด้านนันทนาการ
5. มาตรฐานด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแลและการคุ้มครอง
6. มาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน

ปัจจัยองค์กร

ปัจจัยองค์กรเป็นทฤษฎีของ เฮอร์ซเบิร์ก (Herzberg and other) ซึ่งมีปัจจัยหรือองค์ประกอบ 2 ประการ ที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ได้แก่ องค์ประกอบจูงใจ (Motivation Factors) และ องค์ประกอบค้ำจุน (Maintenance Factors) หรือองค์ประกอบสุขอนามัย (Hygiene Factors)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) แบ่งผู้ให้ข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ 1) เจ้าหน้าที่/ผู้ที่ปฏิบัติงานสวัสดิการสังคม สำหรับตอบแบบสอบถามระดับการจัดสวัสดิการสังคมและปัจจัยการจูงใจ ปัจจัยค้ำจุนที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคมของอบต.ๆ ละ 3 คน ทั้ง 93 อบต. จำนวนทั้งสิ้น 279 คน 2) ผู้สูงอายุที่อยู่ในพื้นที่ของ อบต.ในจังหวัดนครปฐมและมาใช้บริการงานสวัสดิการสังคมของ อบต. เพื่อประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุ จำนวน อบต. ละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 279 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับประสิทธิภาพและปัจจัยจูงใจปัจจัยค้ำจุนที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม และ 2) แบบประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐมด้านการนำไปใช้ประโยชน์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองร่วมกับผู้ช่วยนักวิจัยโดยนำแบบสอบถามไปแจกให้กลุ่มตัวอย่างแล้วทำการชี้แจงการตอบแบบสอบถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องกับกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ให้อบต. ช่วยเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบแล้วและส่งไปรษณีย์กลับให้ผู้วิจัยตามที่อยู่ที่บ้านของพร้อมติดแสตมป์ไว้แล้วกลับมาให้ผู้วิจัยตามเวลาที่ได้นัดหมายไว้ส่วนอบต.ใดที่ไม่ส่งแบบสอบถามกลับมาทางไปรษณีย์ผู้วิจัยจะเดินทางไปรับแบบสอบถามกลับด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพ ปัจจัยจูงใจ ปัจจัยค้ำจุนที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติคือการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

5.2 วิเคราะห์องค์ประกอบแบบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ของปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุนในการปฏิบัติงานที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้นที่ทำหน้าที่พยากรณ์ตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไปกับตัวแปรตาม โดยวิธีแบบขั้นตอน (Stepwise) ส่วนโมเดลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis Model) เป็นโมเดลการวิเคราะห์การถดถอยใช้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม (Y) กับตัวแปรอิสระ (X1, X2, ...) เมื่อตัวแปรที่มีความสัมพันธ์แบบเส้นตรงเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

5.3 นำผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ในข้อที่ 1 และ 2 คือระดับประสิทธิภาพและปัจจัยที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุ ที่มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 3.50 มาพัฒนาเป็นแนวทางซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล 2) ด้านรายได้ 3) ด้านที่พักอาศัย 4) ด้านนันทนาการ 5) ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแลและการคุ้มครอง 6) ด้านมาตรฐานการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน และ 7) ปัจจัยค้ำจุน ด้านรายได้และเงินเดือน รวมทั้งหมด 37 ข้อ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติคือการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3

5.4 วิเคราะห์การประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุ ในจังหวัดนครปฐมด้านการนำไปใช้ประโยชน์ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติคือการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 4

ผลการวิจัย

1. เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐมทั้ง 93 แห่ง ๆ ละ 3 คน รวม 279 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (143 คน) มีอายุ 31-40 ปี (106 คน) จบการศึกษามีระดับปริญญาตรี (184 คน) อยู่ในตำแหน่งงานเป็นนักพัฒนาชุมชน (154 คน) มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี (135 คน) มีจำนวนผู้สูงอายุที่อยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ 501-1,000 คน จำนวน (117 คน) กอง/ฝ่ายที่รับผิดชอบงานด้านผู้สูงอายุในองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่อยู่ในสำนักงานปลัด (151 คน) มีเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มี 1-2 คน (140 คน) งบประมาณที่จัดสรรในด้านโครงการและกิจกรรมผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ได้รับงบประมาณน้อยกว่า 100,000 บาท (185 คน)

2. ระดับประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.98 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่คิดว่าประสิทธิภาพด้านนันทนาการมีมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.66 รองลงมาคือ ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.23 ด้านมาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.14 ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.87 ด้านรายได้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.79 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านที่พักอาศัย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.17 ตามลำดับ

3. ปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุนที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐมพบว่า

3.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบแบบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ของตัวแปรปัจจัยจูงใจ ทั้ง 21 ตัวแปรมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบแบบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ทั้งนี้เนื่องจากค่า Kaiser-Meyer-Olkin=0.580 ซึ่งมากกว่า 0.50 และค่า P-value ของ Chi-square=0.000 (น้อยกว่า 0.05) ค่า Total Variance Explained ตัวแปรปัจจัยจูงใจทั้งหมด 21 ตัวแปรสามารถจัดกลุ่มได้ 3 Factor ซึ่ง Factor ที่ 1 สำคัญที่สุดเนื่องจากสามารถอธิบายหรือตีความแปรปรวนของข้อมูลได้มากที่สุดถึงร้อยละ 38.049 ส่วน Factor ที่ 2 และ 1 คิดเป็นร้อยละ 33.473 และ 22.216 ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 3 Factor สามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลร่วมกันได้ร้อยละ 93.737 และสามารถจัดกลุ่มตัวแปรได้ทั้งหมด 3 องค์ประกอบดังนี้ Factor ที่ 1 “ความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน” (FA1) ได้แก่ A21,A17,A19,A20, A18,A16,A14, A9 Factor ที่ 2 “ลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ” (FA2) ได้แก่ A12,A8,A15,A10,A13,A6,A4,A11,A2 Factor ที่ 3 “ความสำเร็จในการทำงาน” (FA3) ได้แก่ A1,A5,A3,A7

3.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบแบบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ของตัวแปรปัจจัยค้ำจุน ทั้ง 27 ตัวแปรมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบแบบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) เนื่องจากค่า Kaiser-Meyer-Olkin=0.549 มากกว่า 0.50 และค่า P-value ของ Chi-square=0.000 (น้อยกว่า 0.05) ค่า Total Variance

Explained ของตัวแปรปัจจัยคำจูนทั้งหมด 27 ตัวแปรสามารถจัดกลุ่มได้ 3 Factor ซึ่ง Factor ที่ 1 สำคัญที่สุดเนื่องจากสามารถอธิบายหรือตีความแปรปรวนของข้อมูลได้มากที่สุดถึงร้อยละ 45.484 ส่วน Factor ที่ 2 และ 3 คิดเป็นร้อยละ 34.806 และ 12.505 ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 3 Factor สามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลร่วมกันได้ร้อยละ 92.795 และสามารถจัดกลุ่มตัวแปรได้ทั้งหมด 3 องค์ประกอบดังนี้ Factor ที่ 1 “ด้านนโยบายและการจัดการ

สภาพแวดล้อมกับนิเทศงาน”(FB1) ได้แก่ B1, B18, B13, B14, B17, B15, B12, B27, B25, B24, B10, B16, B21, B9, B26 Factor ที่ 2 “ความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคง” (FB2) ประกอบด้วย 10 ตัวแปรจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) จากมากไปน้อย ได้แก่ B3, B4, B7, B5, B8, B6, B2, B22, B20, B23 Factor ที่ 3 “ความสะดวกสบายและค่าตอบแทน” (FB3) ประกอบด้วย 2 ตัวแปรจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) จากมากไปน้อย ได้แก่ B19, B1

3.3 ผลการตรวจสอบลักษณะการแจกแจงข้อมูลแบบปกติของตัวแปรปัจจัยจูงใจในด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน (FA1) ด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ (FA2) ด้านความสำเร็จในการทำงาน (FA3) มีค่าความเบี่ยงอยู่ระหว่าง 0.177 ถึง 0.238 และค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -0.877 ถึง -1.430 และปัจจัยคำจูนในด้านนโยบายและการจัดการสภาพแวดล้อมกับนิเทศงาน (FB1) ด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคง (FB2) ด้านความสะดวกสบายและค่าตอบแทน (FB3) มีค่าความเบี่ยงอยู่ระหว่าง 0.043 ถึง 0.570 และค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -1.138 ถึง -1.030 การจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม ในด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล (Y1) ด้านรายได้ (Y2) ด้านที่พักอาศัย (Y3) ด้านนันทนาการ (Y4) ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง (Y5) มาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน (Y6) และโดยรวม (Y) มีค่าความเบี่ยงอยู่ระหว่าง -0.691 ถึง 0.415 และค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -1.253 ถึง -0.089 นั่นคือทุกตัวแปรต่างมีการแจกแจงข้อมูลแบบปกติ

3.4 การวิเคราะห์ปัจจัยจูงใจและปัจจัยคำจูนโดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยวิธีแบบขั้นตอน (Stepwise) โดยมีผลการทดสอบสมมติฐานดังนี้

3.4.1 ตัวแปรปัจจัยจูงใจ ด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ (FA2) มีอิทธิพลทางบวก (Beta=0.521*) ในด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.521 (R=0.521) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 27.1 (R²=0.271×100) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y1 = 2.299 + 0.154* FA2; R^2 = 0.271$$

3.4.2 ตัวแปรปัจจัยจูงใจ ด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน (FA1) ด้านความสำเร็จในการทำงาน (FA3) ด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ (FA2) ต่างมีอิทธิพลทางบวกเรียงจากมากไปน้อย (Beta=0.761*, 0.716* และ 0.704* ตามลำดับ) ในด้านรายได้ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.633 (R=0.633) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 40.1 (R²=0.401×100) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y2 = 2.576 + 0.331* FA1 + 0.259* FA2 + 0.239* FA3; R^2 = 0.401$$

3.4.3 ตัวแปรปัจจัยจูงใจ ด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน (FA1) ด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ (FA2) ต่างมีอิทธิพลทางบวกเรียงจากมากไปน้อย (Beta=0.535* และ 0.462* ตามลำดับ) ในด้านที่พักอาศัยได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.286 (R=0.286) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 8.2 (R²=0.082×100) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y3 = 2.122 + 0.212* FA1 + 0.236* FA2; R^2 = 0.082$$

3.4.4 ตัวแปรปัจจัยจูงใจ ด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ (FA2) ด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน (FA1) ต่างมีอิทธิพลทางบวกเรียงจากมากไปน้อย (Beta=0.500* และ 0.231* ตามลำดับ) ในด้านนันทนาการ ได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.328 (R=0.328) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 10.8 (R²=0.108×100) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y4 = 2.744 + 0.141* FA1 + 0.394* FA2; R^2 = 0.108$$

3.4.5 ตัวแปรปัจจัยจูงใจ ด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน (FA1) ด้านความสำเร็จในการทำงาน (FA3) ด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ (FA2) ต่างมีอิทธิพลทางบวกเรียงจากมากไปน้อย (Beta=0.428*, 0.340* และ 0.288* ตามลำดับ) ในด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครองได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.456 (R=0.456) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 20.8 (R²=0.208x100) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y_5 = 3.935 + 0.188* FA1 + 0.163* FA2 + 0.176 FA3; R_2 = 0.208$$

3.4.6 ตัวแปรปัจจัยจูงใจ ด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน (FA1) ด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ (FA2) ต่างมีอิทธิพลทางบวกเรียงจากมากไปน้อย (Beta=0.543* และ 0.490* ตามลำดับ) ในด้านมาตรฐานด้านการสร้างบริการ และเครือข่ายการเกื้อหนุนได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.557 (R=0.557) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 31.1 (R²=0.311x100) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y_6 = 3.241 + 0.522* FA1 + 0.574* FA2; R_2 = 0.311$$

3.4.7 ตัวแปรปัจจัยจูงใจ ด้านความสำเร็จในการทำงาน (FA3) มีอิทธิพลทางบวก (Beta=0.218*) โดยรวมได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.218 (R=0.218) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 4.7 (R²=0.047x100) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y = 2.863 + 0.047* FA3; R_2 = 0.047$$

3.4.8 ตัวแปรปัจจัยค้ำจุน ด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคง (FB2) ด้านนโยบายและการจัดการสภาพแวดล้อมกับนิเทศงาน (FB1) ต่างมีอิทธิพลทางบวกเรียงจากมากไปน้อย (Beta=0.661* และ 0.582* ตามลำดับ) ในด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.634 (R=0.634) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 40.2 (R²=0.402x100) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y_1 = 2.550 + 0.199* FB1 + 0.306* FB2; R_2 = 0.402$$

3.4.9 ตัวแปรปัจจัยค้ำจุน ด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคง (FB2) มีอิทธิพลทางบวก (Beta=0.187*) ในด้านรายได้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.187 (R=0.187) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 3.5 (R²=0.035x100) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y_2 = 2.920 + 0.062* FB2; R_2 = 0.035$$

3.4.10 ตัวแปรปัจจัยค้ำจุน ด้านความสะดวกสบายและค่าตอบแทน (FB3) มีอิทธิพลทางบวก (Beta=0.185*) ในด้านที่พักอาศัยได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.185 (R=0.185) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 3.4 (R²=0.034x100) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y_3 = 1.715 + 0.177* FB3; R_2 = 0.034$$

3.4.11 ตัวแปรปัจจัยค้ำจุน ด้านความสะดวกสบายและค่าตอบแทน (FB3) ด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคง (FB2) ต่างมีอิทธิพลทางบวกเรียงจากมากไปน้อย (Beta=0.366* และ 0.173* ตามลำดับ) ในด้านนันทนาการ ได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.460 (R=0.460) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 21.2 (R²=0.212x100) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y_4 = 1.834 + 0.100* FB2 + 0.261* FB3; R_2 = 0.212$$

3.4.12 ตัวแปรปัจจัยค้ำจุน ด้านนโยบายและการจัดการสภาพแวดล้อมกับนิเทศงาน (FB1) ด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคง (FB2) ด้านความสะดวกสบายและค่าตอบแทน (FB3) ต่างมีอิทธิพลทางบวกเรียงจากมากไปน้อย (Beta=0.785*, 0.611* และ 0.352* ตามลำดับ) ในด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครองได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.569 (R=0.569) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 32.4 (R²=0.272x100) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y_5 = 2.950 + 0.384* FB1 + 0.565* FB2 + 0.220* FB3; R_2 = 0.324$$

3.4.13 ตัวแปรปัจจัยค้ำจุนด้านความสะดวกสบายและค่าตอบแทน (FB3) ด้านความสัมพันธ์สุราษฎร์ได้และความมั่นคง (FB2) ต่างมีอิทธิพลทางบวกเรียงจากมากไปน้อย (Beta=0.275* และ 0.217* ตามลำดับ) ในด้านมาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกี่ยวพันได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.278 (R=0.278) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 7.7 (R²=0.077x100) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y_6 = 3.418 + 0.125* FB_2 + 0.195* FB_3; R^2 = 0.077$$

3.4.14 ตัวแปรปัจจัยค้ำจุน ด้านความสัมพันธ์สุราษฎร์ได้และความมั่นคง (FB2) ด้านนโยบายและการจัดการสภาพแวดล้อมกับนิเทศงาน (FB1) ด้านความสะดวกสบายและค่าตอบแทน (FB3) ต่างมีอิทธิพลทางบวกเรียงจากมากไปน้อย (Beta=0.652*, 0.212* และ 0.211* ตามลำดับ) โดยรวมได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.443 (R=0.443) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 19.6 (R²=0.196x100) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y = 3.211 + 0.152* FB_1 + 0.486* FB_2 + 0.193* FB_3; R^2 = 0.196$$

4. การพัฒนาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม

ผู้วิจัยได้พัฒนาแนวทาง โดยการนำผลการวิจัยจากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 คือระดับประสิทธิภาพและปัจจัยที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐมที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 3.50 มาพัฒนาเป็นแนวทางมีดังนี้ 1) ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลประกอบด้วย 8 ตัวแปร 2) ด้านรายได้ประกอบด้วย 6 ตัวแปร 3) ด้านที่พักอาศัยประกอบด้วย 5 ตัวแปร 4) ด้านนันทนาการประกอบด้วย 1ตัวแปร 5) ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแลและการคุ้มครองประกอบด้วย 10 ตัวแปร 6) ด้านมาตรฐานการสร้างบริการและเครือข่ายการเกี่ยวพันประกอบด้วย 5 ตัวแปรและ 7) ปัจจัยค้ำจุนด้านรายได้และเงินเดือนประกอบด้วย 2 ตัวแปร

5. การประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม

5.1 ข้อมูลพื้นฐานในการประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพตามความคิดเห็นของผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐมทั้ง 93 แห่งๆ ละ 3 คน รวม 279 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (161 คน) มีอายุ 60-69 ปี (146 คน) ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในอำเภอ นครชัยศรี (66 คน)

5.2 การประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพตามความเห็นของผู้สูงอายุ ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ ผู้สูงอายุมีความคิดเห็นต่อการประเมินแนวทางด้านการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐมโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.50 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ประเมินแนวทางการนำไปใช้ประโยชน์ที่เกี่ยวกับปัจจัยค้ำจุนด้านรายได้และเงินเดือนมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.55 รองลงมามีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลและด้านนันทนาการ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.52 รองลงมามีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือด้านรายได้และด้านที่พักอาศัยซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.51 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากันคือด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครองและด้านมาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกี่ยวพันซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.46

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐมพบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่คิดว่าประสิทธิภาพด้านนันทนาการมากที่สุด รองลงมาคือด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครองด้านมาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกี่ยวพัน ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ด้านรายได้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านที่พักอาศัยตามลำดับ สอดคล้องกับผลการศึกษา

ของ อุบล วัฒนศักดิ์ภูบาล (2553) ที่เสนอแนวทางด้านนันทนาการ ว่าควรก่อสร้างศูนย์สุขภาพ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจให้ผู้สูงอายุจัดกิจกรรมกีฬา นันทนาการและทัศนศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ กระตุ้นให้ผู้สูงอายุเข้าร่วมกิจกรรมให้มากขึ้น จัดตั้งศูนย์บริการผู้สูงอายุเพื่อพูดคุยให้คำปรึกษาในด้านต่างๆ จัดตั้งชมรมผู้สูงอายุเพื่อให้ได้รวมกลุ่มกันทำกิจกรรมมากขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ มลทา มั่นคง (2554) ที่เสนอแนวทางด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง ให้มีการจัดฅาปนกิจสงเคราะห์ให้ผู้สูงอายุในพื้นที่ความรับผิดชอบของท้องถิ่น รวมถึงจัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น และจัดตั้งศูนย์เเนกประสงค์ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ คมนา อรรถวิทยากุล (2553) ที่เสนอแนวทางด้านมาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุนให้จัดอาสาสมัครผู้ดูแลผู้สูงอายุที่บ้านและยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ไม้ป่า อิธานันท์ (2552) ที่เสนอแนวทางด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลว่าผู้บริหารท้องถิ่นควรส่งเสริมให้บุคลากรในท้องถิ่นได้ศึกษาด้านสาธารณสุขให้มากขึ้น ควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์ อาคารและสถานที่ในการดำเนินการให้บริการด้านสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุให้มีจำนวนเพียงพอต่อการให้บริการ ทันสมัยพร้อมต่อการใช้งานอยู่เสมอ และเสนอให้มีการตั้งศูนย์บริการสาธารณสุข ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้บริการตรวจสุขภาพให้แก่ผู้สูงอายุ รวมถึงควรส่งเสริมให้มีการออกบัตรประจำตัวให้ผู้สูงอายุเพื่อรักษาฟรีในโรงพยาบาลที่มีสิทธิรับการรักษาพยาบาล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ มลทา มั่นคง (2554 หน้า 65) ที่พบแนวทางด้านรายได้ให้ผู้สูงอายุ คือ ควรสำรวจความต้องการฝึกอาชีพของผู้สูงอายุ/ผู้ดูแล สนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพหรือการตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้กับผู้สูงอายุ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อุบล วัฒนศักดิ์ภูบาล (2553) ที่เสนอแนวทางด้านที่พักอาศัยให้มีความช่วยเหลือผู้สูงอายุด้านที่พักอาศัยโดยการสำรวจข้อมูลผู้สูงอายุที่ยังไม่มีที่อยู่อาศัยและจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อสร้างที่อยู่อาศัย ปีละ 1 - 2 หลังโดยมีการคัดเลือกผู้สูงอายุอย่างเป็นธรรม

2. ปัจจัยจูงใจสามารถจัดกลุ่มตัวแปรได้ทั้งหมด 3 องค์ประกอบรวมจากจำนวนตัวแปรปัจจัยจูงใจทั้งสิ้น 21 ตัวแปรเป็นดังนี้ Factor ที่ 1 “ความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน” (FA1) ประกอบด้วย 8 ตัวแปร Factor ที่ 2 “ลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ” (FA2) ประกอบด้วย 9 ตัวแปร Factor ที่ 3 “ความสำเร็จในการทำงาน” (FA3) ประกอบด้วย 4 ตัวแปร สรุปได้ว่าทั้ง 3 Factor มีความสามารถในการอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรที่ใช้วัดปัจจัยจูงใจที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐมได้ร้อยละ 93.737 โดย Factor ที่ 1 “ความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน” (FA1) อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 38.049 Factor ที่ 2 “ลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ” (FA2) อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 33.473 และ Factor ที่ 3 “ความสำเร็จในการทำงาน” (FA3) อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 22.216 ตามลำดับ และปัจจัยจูงใจ มีดังนี้ 1) ด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ มีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 2) ด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงานด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับด้านความสำเร็จในการทำงาน มีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านรายได้จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3) ด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงานด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ มีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคมในด้านที่พักอาศัย จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 4) ด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน ด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับมีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านนันทนาการจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 5) ด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน ด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับด้านความสำเร็จในการทำงาน มีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 6) ด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงานด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ มีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านมาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 7) ด้านความสำเร็จในการทำงานมีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐมโดยรวม จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ปัจจัยค้ำจุนสามารถจัดกลุ่มตัวแปรได้ทั้งหมด 3 องค์ประกอบรวมจากจำนวนตัวแปรปัจจัยค้ำจุนทั้งสิ้น 27 ตัวแปรเป็นดังนี้ Factor ที่ 1 “ค่านโยบายและการจัดการสภาพแวดล้อมกับนิเทศงาน” (FB1) ประกอบด้วย 15 ตัวแปร Factor ที่ 2 “ความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคง” (FB2) ประกอบด้วย 10ตัวแปร Factor ที่ 3 “ความสะดวกสบายและค่าตอบแทน” (FB3) ประกอบด้วย 2 ตัวแปรสรุปได้ว่าทั้ง 3 Factor มีความสามารถในการอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรที่ใช้วัดปัจจัยค้ำจุน

ที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐมได้ร้อยละ 92.795 โดย Factor ที่ 1 “ด้านนโยบายและการจัดการสภาพแวดล้อมกับนิเทศงาน” อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 45.484 Factor ที่ 2 “ความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคง” อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 34.806 และ Factor ที่ 3 “ความสะดวกสบายและค่าตอบแทน” อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 12.505 ตามลำดับ และปัจจัยค้ำจุน มีดังนี้ 1) ด้านนโยบายและการจัดการสภาพแวดล้อมกับนิเทศงาน ด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคงมีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 2) ด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคง มีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านรายได้ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3) ด้านความสะดวกสบายและค่าตอบแทน มีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านที่พักอาศัย จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 4) ด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคงด้านความสะดวกสบายและค่าตอบแทนมีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านนันทนาการจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 5) ด้านนโยบายและการจัดการสภาพแวดล้อมกับนิเทศงานด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคงด้านความสะดวกสบายและค่าตอบแทนมีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 6) ด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคงด้านความสะดวกสบายและค่าตอบแทนมีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านมาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 7) ด้านนโยบายและการจัดการสภาพแวดล้อมกับนิเทศงานด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคงด้านความสะดวกสบายและค่าตอบแทนมีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคมโดยรวม จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สอดคล้องกับการศึกษาของ สมชาติ จิตรารุช (2555, หน้า 66) ที่พบว่าแรงจูงใจในการปฏิบัติงานระดับปริญญาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยค้ำจุนและปัจจัยจูงใจมีผลทางบวกต่อการปฏิบัติงานระดับปริญญา ($R^2 = 0.141$, p -value <0.001 ; $R^2=0.293$, p -value <0.001 ตามลำดับ) โดยพบว่าด้านโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เงินเดือนและสวัสดิการต่ำกว่าด้านอื่นๆ ซึ่งน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้บุคลากรที่รับผิดชอบงานระดับปริญญาเปลี่ยนงานที่รับผิดชอบบ่อยกว่างานอื่นๆ ดังข้อสรุปของ ตูลา มหาพสุธานนท์ (2545, หน้า 110) กล่าวว่า แรงจูงใจคือแรงผลักดัน ที่เกิดจากความต้องการที่ได้รับการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นที่องค์กรจัดให้ ก่อให้เกิดพฤติกรรมในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จักรสันต์ เลยหยุด (2549, หน้า 69) ที่พบว่าปัจจัยแรงจูงใจทั้งด้านปัจจัยค้ำจุนและแรงจูงใจมีผลต่อความสามารถในการปฏิบัติงานระดับปริญญาของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในศูนย์สุขภาพชุมชนในจังหวัดขอนแก่น เช่นเดียวกับการศึกษาของ กรแก้ว ธิรพงษ์สวัสดิ์ (2548, หน้า 21) ที่พบว่าทั้งปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมสุขภาพในการจัดการระบบสารสนเทศด้านส่งเสริมสุขภาพในโรงพยาบาลชุมชน และเฉพาะด้านปัจจัยค้ำจุนนั้นยังสอดคล้องกับการศึกษาของ สังคม ศุภรัตนกุล (2546, หน้า 54) ที่พบว่า ปัจจัยค้ำจุนของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำสถานีอนามัยอยู่ระดับสูง และมีความสัมพันธ์เชิงบวกในการปฏิบัติงานในการให้บริการหลักสาธารณสุขในศูนย์สุขภาพจังหวัดหนองบัวลำภู และสอดคล้องกับแนวคิดของ Herzberg (1959) พบว่า แรงจูงใจในการทำงานมีมิติที่แตกต่างกัน 2 มิติที่เกี่ยวกับการจูงใจ ด้านหนึ่งเป็นองค์ประกอบที่เป็นได้ทั้งสาเหตุของความไม่พอใจและสามารถป้องกันความไม่พอใจได้ Herzberg เรียกองค์ประกอบนี้ว่าเป็นองค์ประกอบเสริมแรง (Hygiene Factors) องค์ประกอบนี้เป็นองค์ประกอบภายนอก (Extrinsic Factors) ปัจจัยกลุ่มนี้จะตอบสนองปัจจัยขั้นพื้นฐานของพนักงาน ส่วนอีกด้านหนึ่งเป็นองค์ประกอบที่จูงใจ (Motivational Factors) ถ้าหากมีองค์ประกอบจูงใจอยู่แล้วก็จะสามารถนำไปสู่ทัศนคติทางด้านบวกและการจูงใจที่แท้จริงได้ องค์ประกอบนี้เป็นองค์ประกอบภายใน (Intrinsic Factors) เมื่อบุคลากรมีแรงจูงใจในการทำงานมีความรู้สึกร่วมมีส่วนร่วมในการทำงานกับองค์กรของตนแล้วนั้นบุคลากรก็จะใช้ความรู้ความสามารถและศักยภาพที่มีอยู่ปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

4. การพัฒนาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐมผู้วิจัยได้พัฒนาแนวทาง โดยการนำผลการวิจัยจากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 คือระดับประสิทธิภาพและปัจจัยที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 3.5 มาพัฒนาเป็นแนวทางมีดังนี้ 1) ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ประกอบด้วย 8 ตัวแปร 2) ด้านรายได้ ประกอบด้วย 6 ตัวแปร 3) ด้านที่พักอาศัย ประกอบด้วย 5 ตัวแปร 4) ด้านนันทนาการ ประกอบด้วย 1 ตัวแปร 5) ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และ

การคุ้มครอง ประกอบด้วย 10 ตัวแปร 6) ด้านมาตรฐานการสร้างบริการและเครือข่ายการถือหุ้น ประกอบด้วย 5 ตัวแปร และ 7) ปัจจัยค้ำจุนด้านรายได้และเงินเดือน ประกอบด้วย 2 ตัวแปร

5. การประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของผู้สูงอายุในเขตความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐมทั้ง 93 แห่งๆ ละ 3 คน รวม 279 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 60-69 ปีพักอาศัยอยู่ในอำเภอนครชัยศรี การประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพตามความคิดเห็นของผู้สูงอายุ ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ประเมินแนวทางการนำไปใช้ประโยชน์ที่เกี่ยวกับปัจจัยค้ำจุนด้านรายได้และเงินเดือนมากที่สุด รองลงมาคือเฉลี่ยเท่ากัน คือ ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลและด้านนันทนาการ รองลงมาคือเฉลี่ยเท่ากันคือด้านรายได้และด้านที่พักอาศัย และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากันคือด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครองและด้านมาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการถือหุ้นซึ่งสอดคล้องกับ ยุวณี เกษมสินธ์ (2553, หน้า 131-152) ได้ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ผลการศึกษาพบว่า ผู้รับบริการมีความคิดเห็นต่อระดับการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมี 5 ด้าน คือ ด้านความมั่นคงทางสังคม ด้านนันทนาการ ด้านการทำงานและการมีรายได้ ด้านการศึกษา และด้านที่อยู่อาศัย อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน สอดคล้องกับพรพิศ มีมะแม (2556, หน้า 49-50) ที่พบว่าปัญหาและอุปสรรคในการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสงค์ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ในแต่ละด้านมีดังนี้ ด้านการศึกษา พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาน้อยทำให้อ่านหนังสือไม่คล่องและไม่ชอบอ่านหนังสือ ด้านสุขภาพ พบว่า ผู้สูงอายุบางรายไม่สามารถเดินทางไปตรวจสุขภาพได้ด้วยตนเอง ด้านรายได้และการทำงานพบว่าเนื่องจากมีสภาพพื้นที่เป็นเกาะจึงมีข้อจำกัดในการประกอบอาชีพ ด้านที่อยู่อาศัยพบว่า มีผู้สูงอายุบางรายอาศัยอยู่เพียงลำพังไม่มีลูกหลานดูแล ด้านนันทนาการ พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามทำให้ไม่มีกิจกรรมนันทนาการมากนัก ด้านบริการสังคมพบว่าผู้สูงอายุไม่ติดตามข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และสอดคล้องกับการศึกษาของ มลทา มั่นคง (2554) ที่พบแนวทางในการดำเนินงานด้านรายได้ให้ผู้สูงอายุ คือ ควรสำรวจความต้องการฝึกอาชีพของผู้สูงอายุ/ผู้ดูแลสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นิตยา วงศ์วรบุตร (2552) ที่เสนอให้สำรวจความต้องการของผู้สูงอายุที่มีความต้องการให้จัดหาอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมของ อบต.ในจังหวัดนครปฐม ดังนี้ 1) ด้านนันทนาการ ควรส่งเสริมให้มีการพาผู้สูงอายุไปทัศนศึกษาออกสถานที่ 2) ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง ควรหาแนวทางในการจัดฅาปนกิจสงเคราะห์ให้ผู้สูงอายุในพื้นที่ 3) ด้านมาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการถือหุ้น ควรจัดให้มีบริการแม่บ้านไปช่วยเหลือผู้สูงอายุในการทำงานบ้านต่างๆ ที่จะช่วยให้ผู้สูงอายุสบายขึ้น 4) ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ควรหาแนวทางการออกบัตรประจำตัวให้สูงอายุเพื่อรักษาฟรีในโรงพยาบาล 5) ด้านรายได้ ควรจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้ผู้สูงอายุ 6) ด้านที่พักอาศัย ควรจัดให้มีบริการครอบครัวอุปการะเป็นบริการที่จัดให้แก่ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียวหรือไร้ที่พึ่ง 7) ควรเพิ่มปัจจัยค้ำจุน ในเรื่องเงินเดือนและค่าตอบแทนพิเศษต่างๆ ที่ได้รับควรคำนึงถึงความยุติธรรมและเหมาะสมเพียงพอต่อการดำรงชีพ

2. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของระดับผู้ปฏิบัติงานดังนั้นสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จากความคิดเห็นของผู้บริหารหรือผู้สูงอายุเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลครบทุกด้าน

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. (2563). *ข้อมูลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. สืบค้น 8 พฤษภาคม 2563, จาก <http://www.dla.go.th/work/abt/>.
- กรแก้ว ถิรพงษ์สวัสดิ์. (2548). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการจัดการระบบสารสนเทศด้านส่งเสริมสุขภาพของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการจัดการสารสนเทศ ด้านส่งเสริมสุขภาพในโรงพยาบาลชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์อนามัยที่ 6*. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- คมนา อรรถวิทยากุล. (2553). *การบริการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะคุ*. รายงานการศึกษาอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จักรสันต์ เลยหยุด. (2549). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการปฏิบัติงานระดับวิทยาของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ในศูนย์สุขภาพชุมชนจังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ตุลา มหาพสุธานนท์. (2545). *หลักการจัดการ หลักการบริหาร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ พ.ศ. พัฒนาจำกัด.
- นาริรัตน์ จิตรมนตรี และสาวิตรียานศิลป์. (2552). *การทบทวนองค์ความรู้และแนวทางการจัดระบบสวัสดิการผู้สูงอายุในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).
- นิตยา วงศ์วรบุตร. (2552). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลปลวกแดง*. การศึกษาอิสระ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พรพิศ มีมะแม. (2556). *ประสิทธิภาพในการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังข์ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่*. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- มลทา มั่นคง. (2554). *การดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านน้อยชัยใหญ่ อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก*. การศึกษาอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ไม่ป่า ธีรานันท์. (2552). *การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้ำไหลอำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร*. การศึกษาอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ยุวณี เกษมสินธุ์. (2553). *สภาพและปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีสงครามจังหวัดนครพนม*. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วันทนิย์ วาสิกะสินและคณะ. (2554). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สังคม ศุภรัตนกุล. (2546). *การรับรู้บทบาทและแรงจูงใจของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขกับการปฏิบัติงานในการให้บริการหลัก* ในศูนย์สุขภาพชุมชนจังหวัดหนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์ สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมชาติ จิตราวุธ. (2555). *ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานระดับวิทยาของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำสถานีอนามัยในจังหวัดตรัง*. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการจัดการระบบสุขภาพ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อุบล วัฒนศักดิ์ภูบาล. (2553). *การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเขา อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี*. การศึกษาอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Herzberg, F (1959). *Block the Motivation to Work*. NY: John Willey.